

U posjeti baki i djedu

Alelie Camitan-Coronel
(Temeljeno na istinitoj priči)

Ova se priča dogodila u Indoneziji.

Ernesto je stavio još jednu košulju u svoju torbu. Osvrnuo se po sobi. Što je još trebao uzeti? Vidio je svoju Mormonovu knjigu na stolu. To nije mogao zaboraviti!

Bili su ljetni praznici. Ernestova obitelj išla je posjetiti baku i djeda. Bio je tako uzbuđen što će vidjeti svojeg djeda i baku.

Kada su Ernesto i njegova obitelj stigli, djed ga je snažno zagrlio. »Tako mi je drago da si ovdje!«

»Nedostajao si nam!« Baka se nasmiješila i također zagrlila Ernesta.

»Nikako da dočekam današnji dan. Volimo doći u posjetu«, rekao je Ernesto.

»Uđimo«, rekao je djed. »Baka će ti napraviti svu tvoju omiljenu hranu.«

Ernesto je ušao u kuću s bakom i djedom. Bio je toliko uzbuđen što će provesti vrijeme s njima.

Sljedećeg jutra Ernesta je probudio miris kuhane riže. Zatekao je mamu i baku zaposlene u kuhinji. Objе ih je poljubio u obraz. Zatim je istrčao na dvorište.

Tata i djed sjedili su vani i razgovarali, pijući iz šalica. »Dobro jutro. Želiš li malo čaja?« Djed je pružio svoju šalicu Ernestu.

Ernesto je pogledao šalicu čaja, a zatim u djeda. Želio je iznijeti što je naučio u Maloj školi. »Ne hvala, djede«, rekao je. »U svojoj sam crkvi naučio da čaj, kava i duhan nisu dobri za naša tijela. Želim slijediti ono što Isus želi da činim.«

Tata se nasmiješio. »Naša obitelj poštuje Riječ mudrosti, no djed drugačije vjeruje i to je u redu.«

»Hvala ti što si iznio ono što vjeruješ«, djed je rekao Ernestu. »Ti si dobar dječak. Možeš uzeti malo tople vode poput svojeg oca.« Djed je natočio Ernestu šalicu vode iz čajnika.

ILUSTRACIJE: MELISSA MANWILL KASHIWAGI

Ernesto je otpio gutljaj. U sebi je bio sretan jer je odabrao ispravno.

Na ručku, Ernesto je mogao jesti svoju najdražu hranu. Baka je napravila *nasi goreng*, jelo s rižom, jajima, mesom i povrćem. Bilo je tako ukusno. A Ernesto je volio razgovarati s bakom i djedom dok su jeli.

Tijekom poslijepodneva, obitelj se zajedno igrala skrivača. Čak su se i djed i baka igrali!

»Vidim te iza tog stabla, Ernesto!« pozvao ga je tata, jureći prema njemu. Ernesto se smijao dok je pokušavao pobjeći. Igranje s njegovom obitelji bilo je zabavno.

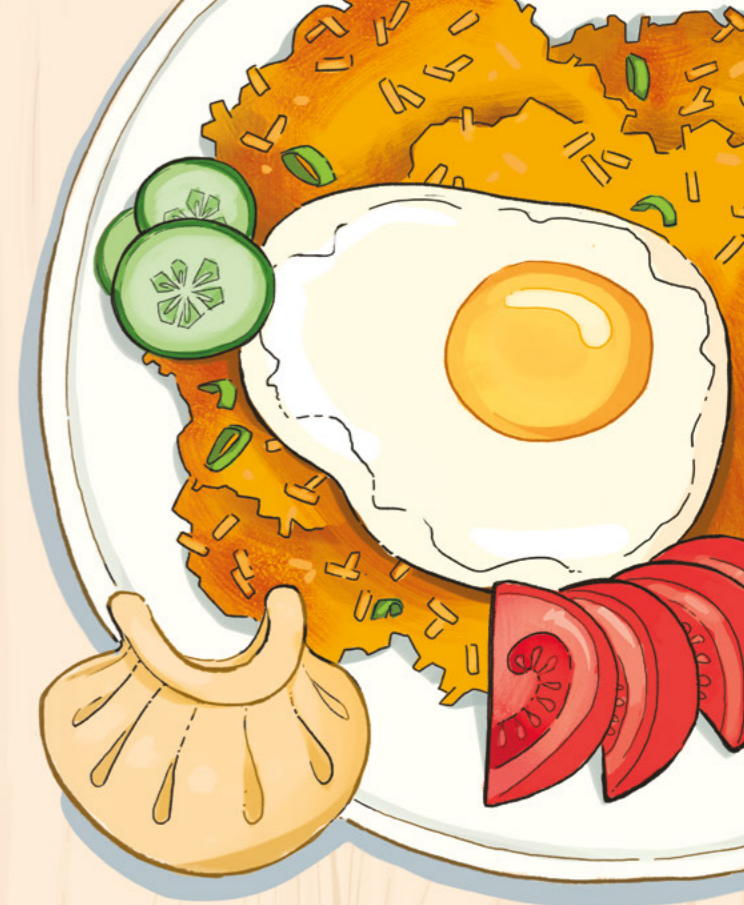
Te su večeri svi sjedili oko djeda dok je on pričao neke priče. Kada je djed završio, Ernesto se sjetio da nisu čitali Sveta pisma.

Ernesto je poskočio. »Odmah se vraćam.«

Otrčao je i uzeo svoju Mormonovu knjigu. Kada se vratio, upitao je: »Možemo li čitati?«

Ernesto je htio iznijeti što je naučio u Maloj školi.

»Drago mi je što si se sjetio.« Mama je uzela knjigu od Ernesta i okrenula na svoj omiljeni stih. Pročitala ga je naglas. Tada su svi kleknuli.

»Želite li se moliti s nama?« Ernesto je upitao svojeg djeda i baku.

»Da, to bi bilo lijepo«, rekla je baka. Kleknula je uz djeda.

Tata je izgovorio molitvu. Zahvalio je Nebeskom Ocu što su proveli vrijeme kao obitelj.

Nakon molitve, djed je zagrlio Ernesta. »Dobro je što se tvoja obitelj moli«, rekao je. »Drago mi je što želite biti blizu Bogu. To će pomoći vašoj obitelji da ostane snažna.«

Ernesto je u sebi osjetio toplinu i mir. Volio je iznositi svoja uvjerenja – nešto što je volio – baki i djedu – ljudima koje voli. ●